

Список використаних інформаційних джерел

1. Юрко І. В. Торговельне підприємництво [текст] : навч. посіб. / І. В. Юрко. – Київ : Центр учбової л-ри, 2014. – 232 с.
2. Організація торгівлі. Довідник працівника продовольчого магазину : навч. посіб. / [І. В. Юрко, П. Ю. Балабан, О. О. Горячова та ін.] ; за заг. ред. І. В. Юрка. – Харків: Світ Книг, 2015. – 304 с.
3. Внутрішня торгівля України: проблеми і перспективи розвитку : монографія / І. М. Копич, О. О. Нестуля [та ін.] ; за ред. В. В. Апопії, П. Ю. Балабана / Львів : «Новий світ – 2000», 2014. – 565 с. Особистий внесок – Розділ «Інвестиційне забезпечення розвитку внутрішньої торгівлі, С. 390–413.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО РИНКУ ЛЛЯНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

М. В. Ндегуе Нголо, студентка групи ТКТ-61м;
Л. М. Губа, Ю. О. Басова, доценти кафедри товарознавства
непродовольчих товарів, к. т. н., доценти – наукові керівники
Вищій навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський
університет економіки і торгівлі», м. Полтава, Україна

Проблема підвищення конкурентоспроможності вітчизняної текстильної продукції сьогодні набуває особливого значення у зв'язку з можливим розширенням ринків збуту та постачання. На сучасному етапі розвитку текстильної промисловості України недостатня увага приділяється аналізу волокнистого складу виробів, які представлені вітчизняному споживачу. Так, значну частку на ринку текстильної продукції займають імпортовані товари, безпечність яких для споживача є досить суперечливим твердженням, тому що переважну їхню кількість становить синтетична продукція.

Останнім часом у більшості країн світу спостерігається тенденція повернення до виробництва натуральних волокон, особливо льону. Україна має вікові надбання щодо вирощування та переробки льону. Саме тому в цій галузі є значні перспективи для подальшого розвитку та забезпечення посилення викорінення надходження на вітчизняний ринок продукції з ненатуральних волокон. Завдяки унікальному комплексу властивостей льону (гігієнічність, висока міцність та здатність поглинати вологу, комфортність, природна бактерицидність тощо), на вироби з нього існує постійний попит [1].

Питанням вивчення та аналізу розвитку сучасного ринку лляної продукції присвячено низку праць видатних вчених. Це Ю. В. Мохер, Ю. Я. Лузан, В. М. Нелеп, В. Ф. Дідух, Б.Д. Семак, Л.А. Чурсіна та ін.

Проблемою лляної промисловості України є низька забезпеченість місцевою сировиною через скорочення посівних площ під льоном, зниження його урожайності та якості льонопродукції, неефективність каналів реалізації. Так, у 2013 році під льоном-довгунцем було зайнято 1,5 тис. га сільськогосподарських угідь, тоді як у 1990 році посівна площа цієї культури становила 172,5 тис. га [2, 3]. Однією з головних причин скорочення посівних площ льону-довгунця у всіх областях нашої держави є те, що із високоприбуткового льонарства стало низькорентабельним, а у більшості випадках збитковим. Високий рівень собівартості трести льону, низькі ціни її реалізації є причиною кризового стану льоносіючих підприємств. Підприємства галузі льонарства зазнали значних деструктивних змін, зокрема й через відсутність економічно обгрунтованої державної підтримки.

Однак галузь має значний потенціал, реалізація якого сприятиме підвищенню рівня конкурентоспроможності льонопродукції, відродженню галузі льонарства та її стабільному розвитку. Дійсно, Україна на нинішньому етапі розвитку національної економіки не повною мірою використовує свої потенційні можливості щодо виробництва льонопродукції. З кожним роком значно зменшуються обсяги виробництва льоноволокна, а це відповідно призводить до зниження обсягів виробництва лляних тканин на території держави, що відповідно свідчить про інтенсифікацію існуючих проблем у галузі [1, 4].

Першочерговим завданням легкої промисловості України є реструктуризація асортименту тканин і виробів з льону вітчизняного виробництва з урахуванням світового досвіду, вирішення якого потребує проведення комплексу науково-дослідних та конструкторських розробок [5]. Ключовими моментами розробки ефективних напрямків розвитку виробництва лляної продукції є зростання прибутку й рентабельності, чого можна досягти за рахунок зниження собівартості продукції. Найважливішим фактором зниження собівартості, за умови збереження відповідної якості, є використання у виробництві ресурсо- і енергозберігаючих технологій, які не потребують капітальних витрат і впровадження яких дозволить підвищити ефективність діяльності льонопереробних підприємств, а також накопичити кошти для подальшого їхнього розвитку. Акумуляовані таким чином кошти можуть бути спрямовані на модернізацію і реструктуризацію виробництва [1, 4].

Застосування ресурсозберігаючих й енергозберігаючих технологій відкриває нові можливості перед виробництвом, тому що наприклад, за збереження рентабельності є можливість значно зменшити ціни на тканини, що сприятливо позначиться на підвищенні конкурентоспроможності. Як приклад таких технологій можуть бути використані пігментні технології, технологія «холодного» біління та технології з використанням у виробництві нових композицій волокон [5].

Важливим аспектом розвитку ринку лляної продукції є розширення існуючого асортименту виробів. Досить перспективним є використання лляного волокна в поєднанні із хімічними і синтетичними волокнами для виробництва тканин, так як при цьому повною мірою використовуються важливі гігієнічні, естетичні та фізико-механічні властивості льону. У розробці нових зразків тканин слід використовувати двокомпонентну та трикомпонентну пряжу із суміші льону, віскози, лавсану та бавовни; льону, лавсану та вовни; льону, лавсану та віскози; льону, бавовни, віскози та льону, бавовни, лавсану.

Все вище зазначене свідчить про необхідність проведення поглиблених комплексних технологічних, маркетингових, матеріалознавчих, товарознавчих і екологічних досліджень з метою оптимізації асортименту, підвищення якості та екологічної безпечності досліджуваної групи товарів та вдосконалення управління їх ринком.

Список використаних інформаційних джерел

1. Шкарлет М. Перспективні напрями розвитку ринку лляної продукції в Україні / С. М. Шкарлет, А. М. Коробка // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – № 1 (52). – 2012. – С. 20–23.
2. Сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/oper_new.html. – Назва з екрана.
3. Проблеми і перспективи розвитку галузі льонарства та коноплярства [Електронний ресурс] : Інформаційні матеріали до Міжнародної науково-практичної конференції, м. Глухів 10–12 лютого 2009 року. – Режим доступу: www.minagro.kiev.ua. – Назва з екрана.
4. Семак Б. Б. Обґрунтування доцільності використання лляних волокон для формування вітчизняного ринку екотекстилю / Б. Б. Семак // Економіка АПК. – 2011. – № 3. – С. 11–15.
5. Чурсіна Л. А. Сучасні напрямки реструктуризації асортименту льоновмісних виробів / Л. А. Чурсіна, Т. О. Кузьміна, Г. А. Тіхосова // Легка промисловість. – 2010. – № 1. – С. 46–48.